

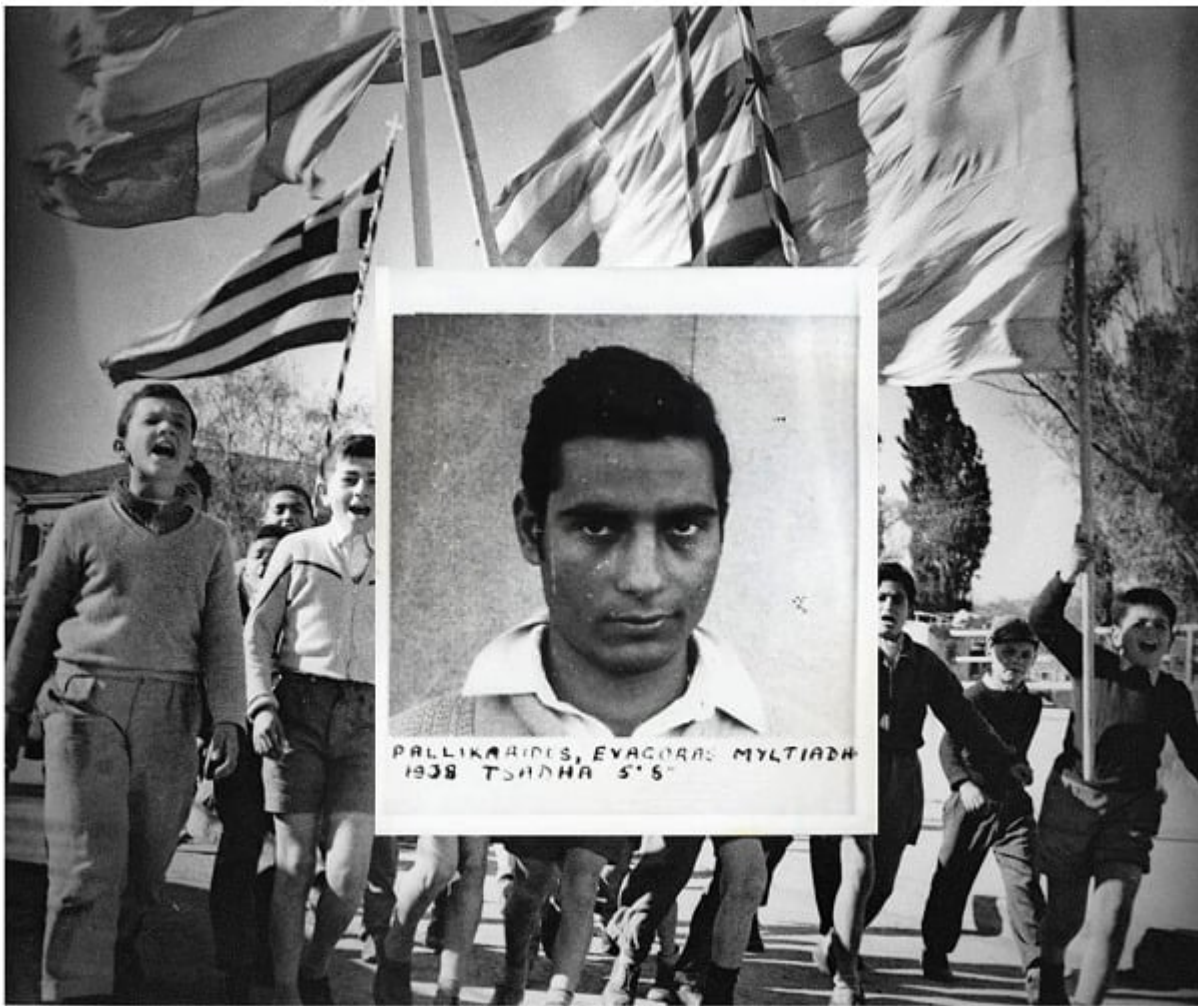
16 Μαρτίου 2023

Επέτειος απαγχονισμού Ευαγόρα Παλληκαρίδη: «Ξύπνα, μικρέ μου Βαγορή»!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία,
Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Μετά το βάρβαρο και εγκληματικό βρετανικό ανοσιούργημα στην Κύπρο στις 3 Μαρτίου του 1957, με το κάψιμο εν ζωή του ήρωα Γρηγόρη Αυξεντίου, έντεκα μέρες μετά, οι ίδιοι απάνθρωποι ανέβασαν στο ικρίωμα της αγχόνης έναν 19χρονο. Τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη.

Ευαγόρας Παλληκαρίδης (1938-1957).

Ήταν ξημερώματα τις 14ης Μαρτίου του 1957.

Και να που ο θάνατος θα ενώσει για πάντα τους δύο ήρωες του απελευθερωτικού αγώνα της Κύπρου, του αγώνα για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Και, μάλιστα, τον υπαρχηγό της Εθνικής Οργάνωσης Κυπρίων Αγωνιστών (ΕΟΚΑ) με έναν από τους νεαρότερους αντάρτες της.

Και ερχόμαστε στην είσοδο των Φυλακισμένων Μνημάτων στις Κεντρικές Φυλακές της βρετανικής αποικιοκρατικής διοίκησης της Κύπρου. Αυτή την άλλη απάνθρωπη βρετανική... ευρεσιτεχνία, που μας φέρνει στην μνήμη τους σκληρούς διωγμούς των Χριστιανών. Όταν οι ανήθικοι αυτουργοί, τόσο στα ειδωλολατρικά χρόνια όσο και στην Τουρκοκρατία, προσπαθούσαν να εξαφανίσουν τα άγια λείψανα των Μαρτύρων. Προφανώς για να μην γίνουν αιτία να ονειδίζονται αυτοί, οι δήμιοί τους, αλλά προπαντός να μην αποτελούν μέσο εξαγιασμού και παρηγοριάς των Χριστιανών. Άλλωστε, και όπως γράφει ο Κωνσταντίνος Καβάφης στο ποίημα του «Εις τα περίχωρα της Αλεξάνδρειας», «Τους τρέμουνε τους μάρτυράς μας οι ψευτοθεοί»!

Οι... ψευτοθεοί και ψευτοκυβερνήτες της αποικιοκρατικής εξουσίας στην ελληνική Κύπρο, δεν απέδωσαν τα λείψανα των απαγχονισθέντων Μαρτύρων του κυπριακού λαού στους οικείους τους και τους Έλληνες ομοεθνείς τους, αλλά τα κράτησαν... φυλακισμένα. Έτσι, νόμιζαν! Δεν μπορούσαν να πιστέψουν πως αυτοί οι... άξεστοι, είχαν τέτοιο φρόνημα και ψυχή, ικανή να τους κάνουν περίγελο σ' όλο τον κόσμο!

Οι άγγλοι δήμιοι των ηρώων γνώριζαν πολύ καλά, πως ακόμη και τα νεκρά και χωρίς πνοή μαρτυρικά σώματά των ηρώων είχαν περίσσειμα ζωής! Και, μάλιστα, ικανή να πυρπολήσει τις ψυχές των νέων, πασών των ηλικιών, για να σαρώσει την δική τους παράνομη και ανάπηρη εξουσία.

Τα Φυλακισμένα Μνήματα των ηρώων «φιλοξενούν» τους εννέα απαγχονισθέντες αγωνιστές ηλικίας από 19 έως 24 ετών και άλλα τέσσερα σημαντικά μέλη της ΕΟΚΑ. Ανάμεσα στους τελευταίους και ο Γρηγόρης Αυξεντίου.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, στην είσοδο των Φυλακισμένων Μνημάτων των γνήσια αποδεδειγμένων ελευθέρων και υπερήφανων Ελλήνων και αντικρίζουμε τους τάφους τους. Ο πρώτος τάφος που βλέπουμε μπροστά μας έχει δύο σταυρούς με τα ονόματα: Γρηγόρης Αυξεντίου (αριστερά) και Ευαγόρας Παλληκαρίδης.

Ο ηρωόμαρτυρας της ελευθερίας της Κύπρου Γρηγόρης Αυξεντίου, τάφηκε στο σημείο αυτό στις 4 Μαρτίου του 1957 και δέκα μέρες αργότερα υποδέχθηκε στον τόπο αναπαύσεώς του τον νεαρό αντάρτη Ευαγόρα Παλληκαρίδη ο οποίος απαγχονίστηκε λίγα μέτρα πιο πέρα.

Ο υπαρχηγός της ΕΟΚΑ Αυξεντίου, παρ' όλο που δεν είχε τον Παλληκαρίδη μαζί του στο βουνό και στο άμεσο ανταρτικό του περιβάλλον, εντούτοις φαίνεται πως εκτίμησε τον επαναστατικό του ζήλο του και τον διάλεξε ως αιώνιο συγκάτοικο

και υπασπιστή του.

Ενώ, και ο ίδιος ο Παλληκαρίδης, σαν να προγνώριζε την «τύχη» του υπαρχηγού του, βιάστηκε να φτάσει πλάι του! Στο δικαστήριο δεν βοήθησε καθόλου νομικά τον εαυτό: «Ό,τι έκαμα, το έκαμα ως Έλληνα Κύπριο που αγωνίζεται για την Ελευθερία του», ομολόγησε. Ενώ δεν είχε καμία απορία και για την καταδίκη του σε θάνατο: «Ξέρω ότι θα με κρεμάσετε», είπε στον δικαστή. Και ήταν ο τελευταίος αγωνιστής ο οποίος απαγχονίστηκε.

Όσο για την συγκατοίκησή των δύο ηρώων σε κοινό τάφο, μού έρχεται κατά νουν το εξής: Ίσως, να έγινε, για να δανείζει μερικές φορές ο Ευαγόρας στον Γρηγόρη τα ακέραια μέλη του σώματός του, αφού τα δικά του είχαν γίνει παρανάλωμα πυρός.

Φαίνεται πως τα χρειαζόταν για να να περιπολεί στα καντούνια και τους μαχαλάδες της Χώρας, της Λευκωσίας και των άλλων φυλακισμένων κυπριακών πόλεων, για να πηγαίνει στα βουνά και στα κρησφύγετα των αγωνιστών!

Εκεί που βρίσκονταν οι δρώντες αντάρτες. Για να τους εμψυχώνει, να τους προστατεύει από κάθε κακό! Να επισκέπτεται τα κρατητήρια στα οποία βρίσκονταν οι συλληφθέντες αγωνιστές και οι δεινώς δοκιμαζόμενοι από τα απάνθρωπα βασανιστήρια των Βρετανών! Να τους στηρίζει!

Ή ακόμη και να σκιάζει τον ύπνο των Βρετανών που οι ίδιοι στον ξύπνιο τους τρομοκρατούσαν τους συμπατριώτες του και τους αρνιόνταν την ελευθερία τους! Την ένωσή τους με την μητέρα Ελλάδα.

Δεν θα αμελούσε, βεβαίως, να στέλνει τον Βαγορή για να εμψυχώνει την Άλκιμο Νεολαία ΕΟΚΑ (ΑΝΕ) και να δοκιμάζουν τις αντοχές και την υπομονή των κατακτητών με ένα πλήθος ευρηματικών αντιαποικιακών ενεργειών. Άλλωστε η οργάνωση αυτή ήταν ο προθάλαμος της ΕΟΚΑ. Από εκεί ξεκίνησε και ο Ευαγόρας!

Αν και ο ίδιος έμοιαζε να είναι η ΑΝΕ πριν την ΑΝΕ και η ΕΟΚΑ πριν την ΕΟΚΑ!

Γιατί πώς μπορεί να εξηγηθεί η ενέργεια του δύο χρόνια πριν την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα, στα 1953, να κατεβάσει την αγγλική σημαία από τα προπύλαια του σταδίου της Πάφου, ενώ στη συνέχεια πρωτοστάτησε στην οργάνωση μεγάλης διαδήλωσης που ήταν στα όρια της εξέγερσης;

Τα επεισόδια αυτά έγιναν παραμονές των εορτασμών για τη στέψη της Βασίλισσας Ελισάβετ με αποτέλεσμα να ματαιωθούν οι εκδηλώσεις στην πόλη της Πάφου για να μην χυθεί αίμα. Ήταν η μόνη πόλη στην οποία δεν έγινε επίσημος εορτασμός.

Βεβαίως, δεν έλειψαν και άλλες αντιστασιακές ενέργειες ανυπακοής και σε άλλες πόλεις της Μεγαλονήσου...

Και ως γνήσιο επαναστατικό και αντιστασιακό... λαγωνικό ο Ευαγόρας οσμίστηκε την επανάσταση που ερχόταν! Γι' αυτό με άλλους 20 φίλους του επεχείρησαν να πάρουν μέσα από τα χέρια των αποικιακών αστυνομικών το πλήρωμα του πλοιαρίου «Άγιος Γεώργιος» που συνελήφθησαν, μεταφέροντας από την Ελλάδα την δεύτερη αποστολή όπλων για τον εξοπλισμό των ανταρτών της ΕΟΚΑ.

Ήταν ακόμη Ιανουάριος του 1955, δηλαδή τρεις μήνες πριν την έναρξη του αγώνα.

Τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς ηγήθηκε επίθεσης εναντίον του δικαστηρίου Πάφου και στη συνέχεια εναντίον του άγγλου διοικητή Κρην Μπέη. Το νεαρό παλικάρι, ονόματι Ευαγόρας Παλληκαρίδης, όνομα και πράμα, δεν καταλάβαινε τίποτε!

Έτσι, ο γεννημένος εξεγερμένος και επαναστάτης με αιτία την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα ο οποίος έψαχνε τα μονοπάτια που παν στην λευτεριά, όπως γράφει σε ποίημά του, δεν έχανε ευκαιρία να δείχνει τον ζήλο του γι' αυτήν. Γι' αυτό και βγήκε στην παρανομία, όταν παραπέμφθηκε σε δίκη τον Νοέμβριο του 1955, κατηγορούμενος για επίθεση εναντίον άγγλων στρατιωτών για να απελευθέρωση έναν συμμαθητή του που είχαν συλλάβει.

Το ενδιαφέρον είναι, ότι μετά την μη εμφάνισή του στο δικαστήριο, ο Ευαγόρας επικηρύχτηκε με ποσό των 5.000 αγγλικών λιρών. Δηλαδή με το ίδιο ποσό με το οποίο επικηρύχτηκε και ο Γρηγόρης Αυξεντίου ο οποίος ήταν υπαρχηγός της ΕΟΚΑ!

Παρ' όλα αυτά οι γαλαντόμοι και χουβαρντάδες άγγλοι αποικιοκράτες δεν έβρισκαν μερικά μέτρα γης για να θάψουν ξεχωριστά τον κάθε ένα αγωνιστή, να αναπαυτούν μετά τους θρυλικούς αγώνες εναντίον τους! Ορισμένους τους έθαψαν δυο δυο. Ίσως και να το θεωρούσαν και ως τελευταία τιμωρία και μετα-χαριστική βολή στους ήρωες!

Πού να ήξεραν πως οι ίδιοι δημιουργούσαν στον χώρο αυτό την αγία κοσμηματοθήκη-λειψανοθήκη του αγώνα της ΕΟΚΑ, των ηρωομαρτύρων του νεώτερου ελληνισμού! Αυτών που προσέρχονταν στην αγχόνη με τον ελληνικό εθνικό ύμνο και το «Τη υπερμάχω στρατηγώ»!

Όσο για τα μέλη του σώματος του Αυξεντίου που έγιναν παρανάλωμα πυρός τώρα,

πλέον, δεν τα είχε ανάγκη, γιατί όπως αναφέρει ο περήφανος και αξιοπρεπής πατέρας του σε κάποιο ποίημά του:

Σε όλες τις βουνοπλαγιές έκτισες τη φωλιά σου
και πέταγες και σκέπαζες όλους με τα φτερά σου.

Ήδη, δηλαδή και από την επίγεια ζωή του ο Σταυραετός του Μαχαιρά είχε φτερά και έτσι μετά την ηρωική έξοδό του από την ζωή δεν χρειαζόταν τα μέλη του σώματός του που θυσίασε απλόχερα για την ελευθερία της Κύπρου!

Αλλά ας δώσουμε τον λόγο και στον πατέρα του Ευαγόρα που τιμούμε ιδιαίτερα σήμερα ο οποίος απευθύνθηκε κι αυτός στον νεαρό ήρωα γιο του με λόγο ποιητικό και μάλιστα συνομιλώντας με τον αντίστοιχο λόγο του Ευαγόρα, λέγοντάς του:

Ξύπνα, μικρέ μου Βαγορή,
ν' ακούσεις τις καμπάνες,
ξύπνα να δεις την άνοιξη,
να δεις τα χελιδόνια
ξύπνα να δεις που λιώσανε
εις τα βουνά τα χιόνια,
ξύπνα να δεις η χαραυγή
άρχισε να ροδίζει
με την γλυκειάν ελευθεριάν
να την καλωσορίζει.
Ξύπνα, αγόρι μου να δεις,
πρωί, πρωί με χάρη
πανώρια κόρη έρχεται
στεφάνι να σου βάλει.

Οι ήρωες του Μαρτίου του 1957, Γρηγόρης Αυξεντίου και Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ο Μάστρος και ο παιδαριοήρωας, περιπολούν αντάμα νύκτα και μέρα σ' όλη την Μεγαλόνησο, σε ελεύθερες και σκλαβωμένες περιοχές, με πόνο στην καρδιά! Όμως, αυτοί δεν απογοητεύονται και ξέρουν πως θα έλθει ξανά η ελευθερία στην Κύπρο.

Γνωρίζουν, επίσης, πως η πραγματική ελευθερία κερδίζεται με εσωτερικό φρόνημα και πίστη που μετακινεί βουνά και δίνει φτερά. Ή αλλιώς, όπως το είπε ο χαρισματούχος άγιος Παΐσιος, η ελευθερία της Κύπρου θα έλθει όταν δημιουργηθούν πνευματικές βάσεις!

Και αυτό είναι ήδη μια πραγματικότητα!

Καλή λευτεριά, δι' ευχών των αγίων και των ηρωομαρτύρων της Κύπρου!

Πηγή: pemptousia.gr